

BRANKO TOŠOVIĆ

FUNKCIONALNA STILISTIKA KOD NAS I U SVIJETU

Посебан отисак из Зборника Матице српске за филологију и лингвистику,
XXX/1 за 1987.

19-34

НОВИ САД
1987.

Poznata je činjenica da jezik u konkretnoj realizaciji nije homogen, već se raslojava, i da nejednako govorimo u različitim prilikama i na različitim mjestima. Obično se ističu sljedeće diferencijacije jezika: 1. teritorijalna (dijalekti, narječja, prostogradske govori, varijante i sl.), 2. socijalna (žargoni, argoi, profesionalni govori, sociolekti itd.), 3. polna (muška i ženska varijanta jezika), 4. starosna (dječji govor, govor omladine, govor odraslih, govor starijih osoba), 5. funkcionalna (funkcionalni stilovi, funkcionalne vrste, registri i sl.) i 6. individualna (individualni govori, individualni stilovi, idiolekti). Teoretskim i praktičnim pitanjima razumnosti jezika bavi se više lingvističkih disciplina, a prije svega lingvistička geografija, sociolingvistika, govorna kultura i lingvostilistika. U okviru ove posljednje razvila se posebna grana — funkcionalna stilistika, čiji je predmet istraživanja funkcionalnostilsko razgrađivanje jezika. Ona bi se mogla definisati kao lingvostilistička disciplina što proučava upotrebu i funkcionisanje jezika, odnosno njegovo funkcionalno raslojavanje u obliku stilskih formacija sistemskog karaktera — tzv. funkcionalnih stilova. Ovo je, u stvari, kratko i jednostavno određenje funkcionalne stilistike. Šira se mogu naći kod niza autora. Jedno tumačenje ovdje svakako treba spomenuti. To je definicija koju je dala vodeća ličnost sovjetske funkcionalne stilistike Margarita Kožina. Ona glasi: „Funkcionalna stilistika je lingvistička nauka koja proučava osobenosti i zakonomjernosti funkcionisanja jezika u različitim vidovima govora što odgovaraju ovim ili onim sferama ljudske aktivnosti i komunikacije, kao i govornu strukturu funkcionalnih stilova koji se pri tome obrazuju te norme odbira i jezička sredstva u njima” (281, 7). Kožina smatra da funkcionalna stilistika ne proučava toliko jezik koliko govor pa bi se stoga ona mogla nazvati i govoroologijom (r. *речеведение*). Ovaj će autor kasnije u svojim stavovima evoluirati u tom smislu što će funkcionalnu stilistiku istaći kao dio govoroologije.

Funkcionalna stilistika zbog svoje usmjerenosti ne na strukturu jezika, već na upotrebu jezika i zbog razvijenosti lingvistike, koja je danas došla do tog stepena da može preći sa analize sistema jezika na analizu funkcionisanja tog sistema, postaje sve prisutnija u lingvističkim istraživanjima kod nas i u svijetu.

U *srpskohrvatskoj stilističkoj školi* sve do nedavno dominirao je tradicionalan pristup proučavanju stilističkih fenomena, koji se uglavnom svodio na izučavanje pedagoškog i psihološkog aspekta stila. Prvi znaci izraženijeg zanimanja za problem funkcionalne diferencijacije jezika i funkcionalnih stilova, do kojih je došlo posljednjih godina, kao da nagovještavaju da će naša lingvistika i na ovome polju dati nešto svoje. Na žalost, za sada nemamo temeljitijih i širih istraživanja pitanja iz ove oblasti. Poređenja sa ispitivanjima u drugim zemljama još više će nam ukazati na tu prazninu. Naše funkcionalnostilističke analize nisu ni brojne ni obimne. U

srž funkcionalnog raslojavanja jezika još uvijek nismo zašli, a izgleda da ćemo na duboku brazdu morati još čekati. To se uostalom odnosi i na proučavanje ostalih vidova raslojavanja jezika (izuzev, možda, teritorijalnog): o socijalnom, polnom, starosnom i individualnom razgrađivanju jezika imamo dosta skromne analize. Naša današnja lingvostilistika, ako sudimo po postojećim priručnicima, monografijama i radovima objavljenim u periodici, funkcionalnoj diferencijaciji jezika posvećuje vrlo malo pažnje ili je potpuno ignoriše. I naravno pri takvom odnosu lingvostilističara ne može se očekivati da se neki drugi stručnjaci za jezik (prije svega, imamo u vidu sociolingviste) bave onim što bi trebalo da interesuje stilističare. Međutim, sljedeće mišljenje nismo našli u nekom radu iz stilistike, nego u omanjoj knjizi koja se zove Sociolingvistika: „Postojanje funkcionalnih stilova, tj. funkcionalnog raslojavanja jezika srpskohrvatska normativna stručna literatura po pravilu ni posredno ni neposredno ne registruje. Isto važi i za socijalno raslojavanje jezika... Govornih varijacija o kojima je reč, međutim, pa ni funkcionalnih stilova, govorni predstavnici i govorne zajednice veoma su retko svesni, te bi stoga upravo normativni priručnici u ovoj oblasti mogli pružati dragocenu pomoć, upozoravajući na njihovo postojanje, na njihove osobenosti, na pravila za izbor i uslove za njihovu upotrebu. Ipak, kada se takva uopštena upozorenja i pojave, tada obično nedostaju podrobnija obaveštenja o stvarnim razlikama među govornim varijacijama koje su u pitanju, kao i o regulatorima za izbor i upotrebu jedne iz repertoara govornih varijacija s kojima govorni predstavnik odnosno govorna zajednica raspolažu u svom govornom znanju” (123, 64). Autor ovih riječi, Milorad Radovanović, ističe da jezička norma ne bi trebalo da proskribuje funkcionalne stilove jer oni nisu kategorije samo od individualnog značaja, nego i od društvenog, kolektivnog i zatim dodaje: „Na žalost, kao što je već rečeno, u lingvistici se doskora malo, a u serbokroastistici nimalo, vodilo računa o radu na opisivanju i uočavanju socijalnog, a posebno funkcionalnog raslojavanja jezika. Stoga se nije uočavala ni nužnost konstituisanja odgovarajuće 'fleksibilne' jezičke norme koja bi se stvarala da se ne zaborave ni pojave u oblasti socijalnih i funkcionalnih stilskih distinktivnosti...” (123, 66).

Ipak postoji nekoliko radova koji predstavljaju doprinos utemeljivanju i razvoju funkcionalne stilistike kod nas. Navešćemo samo neke. Knjiga Krunoslava Pranjica *Jezik i književno djelo* počinje poglavljem „Suvremeni književni jezik — stvarnost različitih stilova” (118). K. Pranjic ne ulazi u šire tumačenje funkcionalne diferencijacije jezika, već samo govori o tome koji postoje stilovi. U njegovoj, kako kaže, „minimalnoj klasifikaciji stilova (bilo kojega) književnog jezika” nalaze se: razgovorni, znanstveni (naučni), administrativni, književnoumjetnički, publicistički i naučno-popularni stil (118, 7—22). Rosandić i Silić u knjizi *Osnove morfologije i morfostilistike hrvatskoga književnog jezika* (127) na dvadesetak strana pišu o funkcionalnim stilovima i to: znanstvenom, poslovnom (administrativnom), razgovornom, publicističkom i beletrističkom. U odjeljku „Književni jezik i njegovi funkcionalni stilovi” oni daju kraće napomene o funkcionalnim stilovima uopšte, a zatim prelaze na razmatranje pojedinih stilova. Marin Mladenov samo u jednoj rečenici u *Novinarskoj stilistici* konstatuje da postoji funkcionalna diferencijacija jezika (102, 10) i odmah daje klasifikaciju stilova, polazeći od njihove funkcije i od osnovne situacije. On razlikuje čak devet stilova: razgovorni, folklorni, besjednički, narodski (dijalekatski), naučni, naučno-popularni, poetski, administrativni, novinarski. Njegova je klasifikacija dosta slaba zato što ne počiva na jedinstvenim kriterijumima. Kod Antice Antoša (7) podjela je još diskutabilnija, jer predstavlja mješavinu onoga što ne može ići zajedno. Pomenuti autor ne razlikuje teritorijalno,

socijalno, funkcionalno i individualno raslojavanje jezika. O funkcionalnim stilovima govori i Milivoje Minović, ali i kod njega nedostaje šira analiza funkcionalne razgradnje jezika (99, 59—82). On je, međutim, jedan od rijetkih serbokroastista koji pokušava da definiše funkcionalne stilove. Za njega to su „jezičke posebnosti koje se zapažaju u komuniciranju u posebnim sferama i u vezi sa posebnim sferama društvenog života” (99, 61). Minović razlikuje razgovorni, naučni, službeno-administrativni, publicistički i umjetnički stil. O vrstama stilova govore i drugi lingvisti, npr. Babić, Jović, Guberina, Lešić, Pavlović i dr. Ovdje bismo dodali i naša istraživanja, posebno doktorsku disertaciju (150) i njeno prvo poglavlje „Funkcionalni stilovi (s. 1—125), u kojem govorimo o funkcionalnoj stilistici, nastanku funkcionalnih stilova, pojmu stila i funkcionalnoga stila, faktorima funkcionalnostilske diferencijacije, funkcijama jezika, obilježjima funkcionalnih stilova, klasifikacijama stilova, odnosu između stilova, kontrastivnom aspektu proučavanja stilova itd. Funkcionalni stil mi definišemo kao ekstralingvistički uslovljenu jezičku realizaciju sistemskog karaktera sa specifičnim odbirom, frekvencijom i vjerovatnoćom upotrebe jezičkih sredstava.

Kao opšta konstatacija može se reći da su funkcionalnostilističke analize na srpskohrvatskom govornom području dosta skromne i da ne ulaze u dubinu i širinu problema. One su ponekad urađene metodologijom drugih lingvističkih disciplina, a ponajviše su u duhu govorne (jezičke) kulture¹.

Slovenačka funkcionalnostilistička istraživanja slična su prethodnim, ali se i razlikuju od njih. Slična su u sljedećim elementima: 1. i na slovenačkom terenu ne postoje šire studije; 2. ta ispitivanja dobrim su dijelom u funkciji govorne kulture ili su pak nusprodukt sociolingvističkih analiza i 3. veoma malen broj stručnjaka bavi se ovom oblašću. Slovenačke funkcionalnostilističke rasprave razlikuju se od srpskohrvatskih u tome što Slovenci u nekim analizama dublje zalaze u teorijske vode, više se naslanjaju na svoju lingvističku tradiciju, više pokušavaju da daju nešto svoje, originalno i, sudeći po objavljenim prevodima u slovenačkoj periodici, više su zainteresovani da prezentiraju rezultate funkcionalnostilističkih analiza u svijetu.

Od onih koji su se bavili i koji se bave ovim pitanjima treba izdvojiti Jožeta Toporišića, Bredu Pogorelec, Borisa Urbančiča, Tomu Korošca i Janeza Dulara. Ovdje je svakako potrebno dodati i ime Antona Breznika, od kojega i počinju prava slovenačka ispitivanja funkcionalne razuđenosti jezika. Ova pitanja, koliko nam je poznato, najviše su interesovala Jožeta Toporišića. (v. radove pod brojem 228—237). Od problema on je uglavnom bio zaokupljen onim osnovnim — najširoj funkcionalnom diferencijacijom jezika i to ne kao izolovanom razgradnjom nego kao jednom od grana u sistemu sveukupne razuđenosti jezika. Toporišić za pojedine vidove raslojavanja jezika upotrebljava termin *vrst*, kojem bi u srpskohrvatskom odgovarala riječ *vrsta* (u slovenačkom takođe postoji ovaj leksem). On razlikuje sljedeće glavne vrste (*glavne vrste vrsti*): 1. socijalne (socialne vrsti) — književne i neknjiževne; 2. funkcionalne (funkcijske vrsti) — jezik svakodnevnog sporazumijevanja (praktično sporazumevalni jezik), stručni jezik (strokovni jezik), publicistički jezik (publicistični jezik), umjetnički jezik (umetnostni jezik); 3. prenosne (prenosniške

¹ Na srpskohrvatskom jezičkom području objavljeno je niz radova o pojedinim aspektima funkcionalnih stilova, njihovih podstilova, žanrova i sl. Zbog ograničenosti prostorom nismo u mogućnosti da se posebno osvrnemo na te priloge pa ih samo dajemo u popisu literature (to se odnosi i na slovenačku i makedonsku funkcionalnu stilistiku). Šire ćemo o njima govoriti nekom drugom prilikom.

zvrsti) — govorni i pisani jezik; 4. vremenske (časovne zvrsti) — jezik prošlosti i jezik savremenosti; 5. mjerne (mernostni zvrsti) — vezani i nevezani jezik. Sam termin *zvrst* Toporišić nije izmislio — on je i prije njega upotrebljavan u teoriji književnosti kao oznaka za epiku, liriku i dramu. Toporišić svjesno odustaje od češkog termina *funkční styl* (funkcionalni stil). On ističe da ovom izrazu odgovara slovenački *funkcijska zvrst*, koji, i pored onog *funkcijska*, ne treba vezati za češku lingvistiku jer je veoma prisutan u Breznikovim raspravama o jeziku slovenačkih novinara i pripovjedača (v. 231, 360). Toporišić ističe da se njegova podjela funkcionalnih vrsta bazira na slovenačkoj tradiciji i da se upotpunjuje češkom teorijom (kada je u pitanju slovenačka tradicija, konkretno ima u vidu Antona Breznika). On, a vjerovatno i drugi slovenački lingvisti, odustaje od pojma *stil* iz razloga koji je danas dosta raširen, a to je da je taj termin toliko višeznačan da je izgubio značenje termina.

Boris Urbančić poznat je po tome što je prvi poslije rata u slovenačkoj lingvistici preuzeo češku podjelu funkcionalnih stilova. On razlikuje umjetnički, naučni, poslovni, publicistički i konverzacijski stil (242, 200) — dakle, zadržava riječ *stil*. Tomu Korošca ističemo jer je odbranio doktorsku disertaciju o novinarskom stilu (202), a Janeza Dulara zbog više radova o publicističkom, odnosno novinarskom stilu (v. 177—181). Za slovenačku funkcionalnu stilistiku značajni su i prilozi Brede Pogorelec (v. 216—219), kao i nekih drugih autora.

Makedonska funkcionalnostilistička istraživanja, na žalost, dosta zaostaju i za srpskohrvatskim i za slovenačkim. Međutim, to se lako objašnjava ako se uzme u obzir istorijski put koji je prošao makedonski jezik i makedonska lingvistika i put koji su prošli srpskohrvatski i slovenački sa svojim naukama o jeziku. Pogotovo se ovdje mora voditi računa o činjenici da je zvanična kodifikacija makedonskog jezika došla tek nakon I zasjedanja ASNOM-a 1944. godine i da je logično bilo da se prvo istraže problemi iz oblasti fonetike — fonologije, morfologije, tvorbe riječi, sintakse, leksikologije, dijalektologije, pravopisa, a da se tek onda više počne razvijati stilistika i njeni pojedini ogranci, kao što je funkcionalna stilistika. Božidar Vidoeski s tim u vezi kaže: „Neposredno nakon rata glavna pažnja makedonskih lingvista bila je posvećena utvrđivanju književne norme makedonskog standarda i organizaciji pedagoške i naučne aktivnosti u Republici” (246, 9). Stoga se u jednoj takvoj situaciji nisu mogla razviti šira i dublja funkcionalnostilistička ispitivanja. Sada je već vrijeme da se i o tome govori kao predstojećem važnom zadatku makedonske lingvistike.

Ovdje možemo navesti samo pokoji članak i to više iz oblasti govorne kulture, ali i sa elementima interesantnim za funkcionalnu stilistiku. To su uglavnom radovi o jeziku štampe, radija, televizije i pozorišta (o čemu su pisali Božo Vidoeski, Tome Dokovski, Mišo Kitanovski, Marijana Kiš, Blagoja Korubin, Ljiljana Đurkova Minova, Dragan Mihajlov, Olga Mišeska-Tomić, Rada Ugrinova i dr.). Tu su i prilozi o jeziku udžbenika (Todor Dimitrovski), administrativnom jeziku (Krumke Kepeski), makedonskim tajnim jezicima (H. Polenaković, Olivera Jašar-Nasteva, Stale Popovski) i nekim drugim pitanjima (Blagoja Korubin, Blaže Koneski, Boris Momirovski, Zvonko Nikodinovski, Naum Stepanoski, Mile Tomić). Od stavova može se izdvojiti mišljenje Blagoja Korubina koji govori o *stilskim tipovima jezika* (стилистички типови на јазикот), u koje ubraja: stručno-naučni, profesionalni, umjetnički, jezik sredstava masovnog informisanja, publicistički, administrativni i poslovni (264, 9).

Da bi se shvatile prave vrijednosti jugoslovenskih funkcionalnostilističkih istraživanja, neophodno ih je dovesti u kontekst funkcionalnostilističkih ispitivanja u svijetu.

Funkcionalna stilistika u svijetu različito je razvijena i ima različit status u pojedinim lingvističkim sredinama.

Na ovom planu može se govoriti o četiri osnovne grupacije: istočnoevropskoj, zapadnoevropskoj, američkoj i japanskoj.

U okviru prve grupe, istočnoevropske, dominantne su čehoslovačka i sovjetska stilistička škola (i u svjetskim relacijama u oblasti funkcionalnostilističkih istraživanja one bi mogle biti vodećim). Čehoslovačka lingvistika faktički je i fundirala funkcionalnu stilistiku. Počev od Praškog lingvističkog kruga intenzivno se proučavaju stilistički fenomeni, a naročito njihov funkcionalnostilistički aspekt. Od istraživača posebno treba spomenuti Doležela, Jelineka, Hausenblasa, Havraneka, Hora-leka, Hroneka, Jedličku, Mateziusa, Mistrika, Mukaržovskog i Travničeka. Što se tiče sovjetske funkcionalne stilistike, ona je dala niz značajnih, studioznih i obimnih funkcionalnostilističkih analiza. U SSSR-u ovim se pitanjima bavi više stručnjaka nego bilo gdje u svijetu pa je neminovno da se kvantitet odrazi na kvalitet. Radovima se ističu Arnold, Barlas, Bahtin, Belčikova, Budagov, Vasiljeva, Vinogradov, Vinokur T. G., Galperin, Gvozdev, Golovin, Gorelov, Granovska, Jakubinski, Jefimov, Zvegincev, Kožin, Kožina, Kostomarov, Krilova, Leontjev, Mihajlov, Najer, Pazuhina, Poliščuk, Rizel, Rozentalj, Skrebnoj, Sokolov, Stepanov G. V., Trojanska, Fjodorov, Šajkevič, Šmeljov, Šerba i dr. (o sovjetskoj funkcionalnoj stilistici v. 150, 1—125).

Sve ostale funkcionalnostilističke škole u istočnoj Evropi zaostaju za čehoslovačkom i sovjetskom. Od radova napisanih u Poljskoj pažnju zaslužuje Poljska stilistika² Haline Kurkovske i Stanislava Skorupke, u kojoj je jedan veliki dio posvećen stilovima poljskoga jezika. Poljska je kritika ovu knjigu pozitivno ocijenila, mada je bilo i oštrih kritika. Za funkcionalnu stilistiku interesantni su radovi čiji su autori Budzik, Doroševski, Kielski, Kovalski, Lehr-Splavinski, Lempicki, Milevski, Komarnicki i dr. U DR Njemačkoj donedavno nije bilo značajnijih istraživanja funkcionalnog raslojavanja jezika, ali se u posljednje vrijeme pojavljuju sve značajniji radovi iz ove oblasti, i to pod primjetnim uticajem čehoslovačke i sovjetske funkcionalne stilistike. Najizrazitiji predstavnici istočnonjemačke funkcionalnostilističke škole svakako su Flajšer i Mihel. U knjizi *Stilistika savremenog njemačkog jezika*³ oni daju tumačenja bliska sovjetskim i čehoslovačkim stilističarima (sovjetsku stilistiku posebno je uticala na istočnonjemačku radovima germaniste E. Rizel), što se naročito odnosi na analizu funkcionalnih stilova. U Mađarskoj pažnju privlače statistička istraživanja, koja su vrlo značajna za funkcionalnu stilistiku (npr. Temešijeva ispitivanja)⁴. Od konkretnih analiza treba spomenuti radove M. Konte⁵,

² Kurkowska Halina, Skorupka Stanisław, *Stylistika polska*. — Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa, 1959, 400 s.

³ Fleischer Wolfgang, Michel Georg. *Stilistik der deutschen Gegenwartssprache*. — Leipzig, 1979.

⁴ Temesi M., *A magyar nyelv tudomány: Irányok és eredmények a felszabadulás óta*. — Bp.: Gondolat, 1980, 408 str.

⁵ Kontra M., *A nyelvek közötti kölcsönzés néhány kérdésétől, különös tekintettel „elangolosodó” orvosi nyelvünkre*. — Bp., Akad. kiadó, 1981, 65 str.

I. Bekešija⁶ i I. Satmarija⁷. U Rumuniji je o funkcionalnom raslojavanju jezika pisao D. David u knjizi *Jezik i kultura*⁸, zatim T. Rojter⁹ i dr. I bugarska lingvistika sve se više okreće ovim ispitivanjima. Za funkcionalnu stilistiku interesantni su radovi Popova i Dankova¹⁰, Videnova¹¹ i dr.

Na zapadnoevropskom terenu funkcionalnostilistička istraživanja dobrim dijelom (a možda i većim dijelom) nalaze se u okviru sociolingvistike. O funkcionalnostilističkim problemima ne govori se onako (i onoliko) kao u ČSSR-u i SSSR-u, ali ona postoje i sve ih je više. Na ovome terenu veoma je dobro proučen komunikacijski aspekt jezika, što predstavlja jedan od fundamenata za funkcionalnu stilistiku, pogotovo za onaj njen dio u kome se govori o ekstralingvističkim faktorima funkcionalne diferencijacije jezika. Za zapadnoevropsku lingvistiku karakteristično je i to što se u njoj manje upotrebljava termin *funkcionalni stil*, koji se zamjenjuje terminom *registar*. Za funkcionalnu stilistiku značajni su radovi Tejlora¹², Milroja¹³, Hatsona¹⁴, Kverka¹⁵, Murgera i Imhaslija¹⁶, Sančesa¹⁷, Alvara¹⁸, Zandersa¹⁹, Sovinskog²⁰ i dr. — radovi nastali posljednjih dvadesetak godina.

U američkoj lingvistici situacija je nešto drugačija i to najviše zbog dominacije ideja Noama Čomskog i njegovih privrženika. Naime, Čomski i pristalice generativne gramatike na stil gledaju veoma usko — oni smatraju da stil predstavlja odstupanje od norme. Takvo shvatanje stila nalazimo već 1960. kod Čarlsa Osguda, koji je tada stil definisao kao „odstupanje od normi u skladu sa situacijama u kojima se ostvaruje kodiranje” (prema 283, 212). Ono se susreće i u radovima Enkvista, Vitija, Rifatera, Saporte i dr. Stav niza autora da su pokušaji analiziranja stila sa pozicija N. Čomskog i generativne gramatike doživjeli neuspjeh zbog toga što je stil shvatan veoma usko (kao odstupanje od norme) Jakobson je u jednome intervjuu na svoj način protumačio: „Ne želim da umanjujem Noamov doprinos, ali on i njegovi epigoni misle da je najvažniji posao lingvista da skiciraju sva gramatička pravila, a da metrika, stil i sve ostalo ne zavreduju našeg suda” (prema 285, 178). Njemački istraživači Flajšer i Mihel smatraju da generativna gramatika nije dala

⁶ Békési I., *Szövegszerkezeti alapvizsgálatok (Magyar újsághíranyag alapján)*. — Bp, Akad. kiadó, 1982, 245 str.

⁷ Szathmári I., *A szövegstilisztika tárgyköréről*. — Magy. nyelv., Bp., 1983, 79, évf., 2. s. z., 149—162 str.

⁸ David D., *Limba și cultură*. — Timișoara, Facla, 1980, 267 p.

⁹ Ројтер Т., Язык математики. Лингвистический анализ на материалы русских и немецких математических текстов. — Rev. roum. de ling., Buc., 1980, t. 25, N 3, p. 265—302.

¹⁰ Попов К. Г., Данков Е., *Стилистика и семиотика*. — В кн.: Годовник на Висшия педагогически институт в Шумен (Филол. фак-т) Гл. ред. Каменов Д. София, 1981, т. 5А, с. 49—76.

¹¹ Виденов М., *Социални параметри на средствата за езиков контакт*. — Език и литература, София, 1980, 2, с. 97—111.

¹² Taylor T. J., *Linguistic theory and structural stylistics*. — Oxford ets, Pergamon press, 1980, 109 str.

¹³ Milroy L., *Language and social networks*. — Oxford, Blackwell, 1980, XII, 218 str.

¹⁴ Hudson R. A., *Sociolinguistics*. — Cambridge ets., Rochelle, 1980, 250 str.

¹⁵ Quirk R., *Style and communication in the English language*. — L., Arnold, 1982, VIII, 136 str.

¹⁶ Burger H., Imhasly B., *Formen sprachlicher Kommunikation. Eine Einführung* — Kösel — Verl., München, 1978, 127 s.

¹⁷ Mayor Sanchez J., *Comunicación y lenguaje*. — Santander, La Magdalena, 1977, 59 p.

¹⁸ Alvar M., *Lengua y sociedad*. — Ed. Planeta, Barcelona, 1976, 157 p.

¹⁹ Sanders W., *Linguistische Stilistik. Grundzüge der Stilanalyse sprachlicher Kommunikation*. — Vandenhoeck a. Ruprecht, Göttingen, 1977, 201 s.

²⁰ Sowinski Bernhard., *Deutsche Stilistik*. — Frankfurt/M., 1982.

suštinske radove iz stilistike neumjetničkih tekstova (publicističkih, administrativnih, naučnih) pošto je na njih teorija agramatičnosti gotovo neprimjenljiva. Po mišljenju ovih autora, neosnovano je strukturalno shvatanje stila još i zbog toga što se najobičnije sržne rečenice (odstupanja od njih smatraju se stilskom markiranošću) uopšte ne mogu smatrati stilski markiranim. Nekonstruktivnost stilističke koncepcije generativne gramatike oni vide u ignorisanju socijalne uslovljenosti jezika i komunikacijskih zadataka opštenja²¹. Ali u američkoj lingvistici postoje i drugi tonovi. Funkcionalnostilistički pristup osjeća se kod niza istraživača, recimo, kod Kristala i Dejvija, za koje Galjperin tvrdi da su najbliži shvatanju sovjetskih lingvista prirode i funkcionisanja jezičkih stilova (280, 24). Ova dva autora takode su dala svoju kritiku pogleda N. Čomskog na stil.^{21a} Bolindžer u knjizi *Jezik nije bezopasno oružje* ističe da u savremenom američkom društvu sve više raste interesovanje za funkcionisanje jezika, iako se još uvijek posebna pažnja posvećuje problemima jezičke norme i odstupanjima od nje (285). Da postoji izraženo interesovanje za funkcionalno raslojavanje jezika, pokazuju radovi čiji su autori Bel²², Ili²³ i dr.

U japanskoj lingvistici za funkcionalnu stilistiku je najznačajnija teorija „jezičkog postojanja”, čiju teoretsku osnovu čini koncepcija japanskog lingviste Tokijeda (1900—1967) i američkih sociologa (ali ne i lingvista). Ova teorija bazirana je na ispitivanju govora i uslova u kojima se odvija govorna aktivnost (Alpatov čak ističe da se od svih do sada poznatih lingvističkih pravaca u svijetu škola „jezičkog postojanja”, vjerovatno, u najvećoj mjeri može uvrstiti u „lingvistiku govora” — 284, 16). Za funkcionalnu stilistiku interesantna je shema jezičkog procesa koju daje Tokieda u radu *Osnovi japanske lingvistike* (284, 101). Značajan je takode rad Nisio Minoru *Jezik Japanaca*, posebno odjeljak „Funkcionisanje jezika” (282, 124—127).²⁴ Svojom nekonvencionalnošću posebno je interesantno istraživanje „jezičkog postojanja tokom 24 sata” Sibate Takiesija (284, 134).

Da zaključimo. Jugoslovenska funkcionalnostilistička ispitivanja tek su na početku i dosta zaostaju u odnosu na neke funkcionalnostilističke škole u svijetu, pogotovo u odnosu na sovjetsku i čehoslovačku. Prije svega, nama su neophodna jača teoretska istraživanja suštinskih fenomena funkcionalnog raslojavanja jezika, istraživanja kakva nalazimo kod Hausenblasa, Jelineka, Jedličke, Mistrika, Kožine, Rizel, Flajšera, Mihela, istraživanja na osnovu kojih bi nastali priručnici tipa *Osnovi češke stilistike* (Prag, 1970), *Stilistika slovačkog jezika* (Bratislava, 1970), *Poljska*

²¹ Fleischer Wolfgang, Michel Georg, *Stilistik der deutschen Gegenwartssprache*. — Leipzig 1979, str. 34 i 35.

^{21a} Oni kažu: „Mnogobrojni pokušaji primjene transformacione gramatike N. Čomskog u stilističkoj analizi neuspješni su zbog nemogućnosti snalaženja u složenosti razlikovanja odnosa između jedne 'složene' rečenice i sukcesivnosti 'prostih'. S jedne strane, to je rezultat nepravilne primjene teorije N. Čomskog, a s druge strane, to se objašnjava time što je sam Čomski „isključio tekstualne odnose iz sfere lingvističke kompetencije” (282, 204).

²² Bell A., *The style of news language*. — J. of communication, Philadelphia, 1982, vol. 32, N 1, p. 150—164.

²³ Ealy S. D., *Communication, speech, and politics. Habermas a. polit. analysis*. — Univ. Press of America, Wash., 1981, X, 245 s.

²⁴ Zanimljivo je sljedeće opažanje: „Dosadašnja lingvistika i japanologija nisu pokušavali da istražuju jezik u onom vidu u kome on postoji... Živi jezik i jezik u funkcionisanju razmatran je samo kao mrtva shema. Analizirajući i sintezujući tu shemu, vršeno je anatomiziranje mrtvog tijela jezika, razvijajući apstraktnu formalnu nauku. U nekim naučnim krugovima takva se nauka smatra neophodnom. Međutim, potrebno je proučavati funkcije živog, postojećeg jezika (284, 125).

stilistika (Varšava, 1959), *Stilistika ruskog jezika* (Moskva, 1977), *Stilistika njemačkog jezika* (Frankfurt na Majni, 1982) i sl. Lingvistička i lingvostilistička ispitivanja u zapadnoevropskim zemljama ukazuju nam na značaj proučavanja komunikacijskog aspekta jezika, a američka na važnost analiziranja nosilaca jezika kao ekstralingvističkih faktora. Japanska nam pak nauka o jeziku pokazuje da i od lingvističkih škola koje jedva da poznajemo, možda i zato što su prostorno daleke od nas, možemo naučiti da ne mislimo samo na evropski ili američki način. Poređenja sa svijetom ukazuju nam takođe na to da je neophodno pojačati statistička istraživanja i, u vezi s tim, razviti aktivnost na izradi frekvencijskih rječnika kako datog jezika, tako i rječnika pojedinih stilova, žanrova, djela, autora itd. Najzad, moramo biti svjesni da u ovakva ispitivanja ne možemo ulaziti bez potrebnoga kadra, a to znači da je neophodno preispitati mjesto stilistike, odnosno lingvostilistike u postojećim nastavnim planovima i programima u školi i na fakultetu, u programima postdiplomskih studija, u izboru tema za doktorske i magistarske radnje i sl. s ciljem da lingvostilistika, a time i funkcionalna stilistika, zauzme mjesto koje joj po značaju za nauku o jeziku i za društvo s pravom pripada.

Sarajevo

L I T E R A T U R A²⁵

a) Srpskohrvatski jezik

1. Aktuelna pitanja naše jezičke kulture. — Prosvetni pregled, Beograd, 1983, 365 s.
2. Albin Aleksandar. Prilog proučavanju prvih srpskih novina. — Zbornik za filologiju i lingvistiku, 1972, XV, 2, 15—24.
3. Anić Vladimir. Jezik ženidbenih oglasa. — 15 dana, Zagreb, 1976, XIX, 4—5.
4. Anić Vladimir. O jednom stiliziranju novinskih naslova. — Jezik, Zagreb, 1974, 3—4, 125—126.
5. Anić Vladimir. O kulturi književnog jezika u sredstvima masovnih komunikacija. — Oko, Zagreb, 15. I 1976., 100.
6. Anić Vladimir. Naš jezik u industriji teksta. — Naše teme, Zagreb, 1982, XXVI, 5, 837—840.
7. Antoš Antica. Osnovi lingvističke stilistike. — Školska knjiga, Zagreb, 1972, 159 s.
8. Arsović Jugoslava. Neka ogrešenja o leksičko-sintaksičku normu u jeziku dnevne štampe. — U: „Jazikot vo javnata komunikacija”, Skopje, 1981, 47—49.
9. Aspekti radija. Izbor i predgovor Mira Đorđević. — Svjetlost, Sarajevo, 1978, 365 s.
10. Babić Stjepan. Jezik. — Panorama, Zagreb, 1965, 322 s.
11. Babić Stjepan. Pravopisne posebnosti u novinarskoj praksi. — Jezik, 1961—1962, IX, 5, 150—155.
12. Babić Vladimir. Upotreba istorijskog infinitiva u govornom jeziku. — Južnoslovenski filolog, Beograd, 1951—52, XIX, 1—4, 213—224.
13. Balvanović Vladimir. Dijalog o filmskom dijalogu i jeziku. — Izraz, 1965, IX, knj. XVIII, Sarajevo, 8—9, 783—788.
14. Belić A. Stil i jezik. — Naš jezik, Beograd, 1935, sv. 5, 133—141.
15. Belić Milija. Ka fenomenologiji stila. — Delo, Beograd, 1984, 8—9, 9—16.
16. Bibović Ljiljana. Značaj istraživanja kolokacije u stručnom jeziku. — Godišnjak SDPLJ, Zagreb, 1982, 6, 63—68.
17. Bičanić Sonja. Raznolikost jezika i njegova upotreba. — Pitanja, Zagreb, 1978, X, 4, 65—71.
18. Blagojević Desimir. Više pažnje za jezik i više brige o stilu. — Naša štampa, Beograd, I — 1956, VI, 36; V — 1956, VI, 41.
19. Bojić M. Jezik u lokalnim listovima. — Partiski radnik, 2. VIII 1952, V, 87.
20. Božović Božidar. O jeziku na radio-Beogradu. — NIN, 2. IX 1951, 1, 35.

²⁵ Spisak literature je šire zasnovan — obuhvata funkcionalnostilističke studije i radove značajne za funkcionalnu stilistiku. U popis nije uvrštena literatura o književnoumjetničkom stilu jer ona uglavnom dolazi iz književne teorije i kritike.

21. Bonačić Mirjana. Jezik u društvenom kontekstu i analiza diskursa. — Strani jezici, Zagreb, 1980, IX, 2, 92—101; 3, 204—213.
22. Bošković-Stulli Maja. O rečenici usmenog pripovjedača. — Umjetnost riječi, 1969, XIII, 4, 255—272.
23. Božićković O. Kako se govori na radiju i televiziji. — Politika, 8. XII 1977, 18.
24. Bradić Olga. Tipologija tekstova i tematika u nastavi francuskog turističkog jezika. — Živi jezici, 1981, 1—4, 59—68.
25. Brozović Dalibor. Bijeda našega poslovnog jezika. — Telegram, 22. III 1968, IX, 412.
26. Brozović Dalibor. O razgovornom jeziku u Dalmaciji. — Slobodna Dalmacija, 28, 29. i 30. XI 1966, XXII, 6767.
27. Brozović Dalibor. Šta je s jezikom kazališta i radija. — Vjesnik NFH, 1. III 1953, XIV, 2479.
28. Bugarski Ranko. Jezik i struka. — Politika, 2. II 1980, 10.
29. Cerovac Mirko. Poslovni jezik. — Informator, Zagreb, 1964, 231.
30. Cindrić Pavao. Kazalište i jezik. — Jezik, Zagreb, 1954—55, 5, 143—145.
31. Cvelić Marija. Pristup stručnom stranom jeziku na području ekonomskih znanosti. — Strani jezici, Zagreb, 1979, VIII, 1—2, 62—68.
32. Cvelić Marija. Razlozi proučavanja međudnosa općeg jezika i stručnih jezika. — Zbornik radova Ekonomskog fakulteta Split, 1981, V, 5—6 (1980/81), 47—60.
33. Čubelić Tvrtko. Kategorije usmenosti i pisanosti kao primarni i konstitutivni principi u jezičkim i književnim realizacijama. — Radovi Zavoda za slavensku filologiju, Zagreb, 1968, sv. 10, 55—68.
34. Čuljak Milan. Da li je jezik na radiju i televiziji ugrožen? — RTV — teorija i praksa, 1977, 6, 180—187.
35. Čeklić Savo. Vještina pisanja. — Savezni centar za obrazovanje rukovodećih kadrova u privredi, Zagreb, 1962, 138.
36. Ćirović Milorad. Informativnost novinskih naslova. — Književnost i jezik, 1974, XXI, 3, 58—66.
37. Ćorac Milorad. Stilistika srpskohrvatskog književnog jezika. — Naučna knjiga, Beograd, 1974, 291 s.
38. Dakić Vladimir. Naš bogoslužbeni jezik. — Vesnik Udruženja pravoslavnog sveštenstva FNRJ, 15. VII 1956, VIII, 170.
39. Damjanović Milan. Jezik u filmu i film kao jezik. — Gradina, 1979, XIV, 4, 34—43.
40. Damjanović Milan. Veliki stil ili s one strane stila. — Delo, Beograd, 1984, 8—9, 72—78.
41. Đorđević Branivoj. Funkcionalnost govornih konstanti. — Scena, 1974, X, knj. II, 4, 108—109.
42. Đorđević Branivoj. Srpskohrvatski pozorišni jezik. — Univerzitet umetnosti, Beograd, 1974, 267 s.
43. Džanić Asaf. Jezik filma i jezik pozorišta. — Izraz, Sarajevo, 1976, XX, 7—8, 55—82.
44. Gajić Milorad. Naš jezik i štampa. — Borba, 6. X 1969, XXXIV, 275.
45. Garić Mevlida. Izraz sredine. — Odjek, Sarajevo, 1977, XXX, 13—14, 12.
46. Grickat I(rena). Naslovi — posebna kategorija pisane reči. — Naš jezik, 1966, Nova serija, Beograd, knj. XV, 1—2, 77—95.
47. Guberina Petar. Zvuk i pokret u jeziku. — Matica hrvatska, Zagreb, 1952, 222 s.
48. Finci Predrag. Govor prepiski. — Svjetlost, Sarajevo, 1980, 142 s.
49. Finka Božidar. Utvrđivanje kvantitativnih odnosa u hrvatskosrpskom jeziku. — Jezik, Zagreb, 1964—65, XI, 3, 86—89; 4, 111—117.
50. Hadži-Jovanović Dušanka. Aspekti medicinskog diskursa. — Godišnjak SDPLJ, Beograd, 1977, 1, 137—144.
51. Hadži-Jovanović Dušanka. Sociolingvistička analiza govorne razmene u engleskom medicinskom diskursu. — Živi jezici, Beograd, 1980, XXII, 1—4, 38—44.
52. Hlebec Boris. Glagolski oblici u novinskim naslovima na engleskom i srpskohrvatskom jeziku. — Živi jezici, Beograd, 1981, XXIII, 1—4, 16—21.
53. Igić Rajko. Kako se pišu saopštenja o medicinskim istraživanjima. — Veselin Masleša, Sarajevo, 1980, 103.
54. Ignjatović Petar. Nekoliko napomena o stilu. — Delo, Beograd, 1984, 8—9, 1—8.
55. Inić Slobodan. Govor i politika. — U: „Jezik u savremenoj komunikaciji”, Centar za marksizam Un-ta u Beogradu, 1983, 266 s.; str. 73—82.
56. Inić Slobodan. Govorite li politički? Esej iz sociologije „političkog jezika”. — Istraživačko-izdavački centar SSO Srbije, Beograd, 1984, 164 s.
57. Inić Slobodan. Riječi politike. — U: „Aktuelna pitanja naše jezičke kulture”, Beograd, 1982.

58. Jerković Jovan. Jezik pisama Đure Jakšića (I—). — Zbornik za filol. i lingv., Novi Sad, 1971, knj. XIV, 2, 147—169.
59. Jerković Jovan. O jeziku Daničićevih pisama. — Zbornik za filolog. i lingv., Novi Sad, 1975, XVIII/1, 91—115.
60. Jezik u društvenoj sredini. — Novi Sad, 1976, SDPLJ, 208 s.
61. Jezik u savremenoj komunikaciji — praksa i problemi. — Centar za marksizam Un-ta u Beogradu, 1983, 266 s.
62. Jocić Mirjana. O jeziku kao sredstvu komuniciranja na radiju i televiziji. — U: „Jezik u društvenoj sredini”, SDPLJ, Novi Sad, 1976, 208 s.; str. 47—54.
63. Jonke Ljudevit. Književni i razgovorni jezik u SR Hrvatskoj. — Jezik, Zagreb, 1972, XX, 2, 33—36.
64. Jonke Ljudevit. O jeziku naših novina. — Jezik, Zagreb, 2, 1952, I, 50—53.
65. Jovanović Branislav. Kakav je naš tehnički govor. — Politika, 9. IX 1962, 18.
66. Jović Dušan. Lingvostilističke analize. — Društvo za srpskohrvatski jezik i književnost SRS, Beograd, 1975, 217 s.
67. Jović Dušan. Lingvostilistika kao primenjena lingvistika. — Godišnjak SDPLJ, Beograd, 1979, 3, 33—37.
68. Jović Dušan. O poetskoj funkciji jezika. — Književna kritika, 1980, XI, 4, 5—17.
69. Jović Dušan. Osnovni principi lingvostilističkih opisa. — Živi jezici, Beograd, 1975, XVII, 1—4, 107—116.
70. Jutrović-Tihomirović Dunja. Kreativnost u govornom i pisanom jeziku. — Polja, 1977, XXIII, 219, 16—18.
71. Kalajić Dragoš. Teorija funkcionalne klasifikacije stila. — Delo, Beograd, 1984, 8—9, 17—43.
72. Kalenić Vatroslav. Lingvostilističko proučavanje hrvatskoga jezika. — Jezik, Zagreb, 1971—72, XIX, 2—3, 65—80.
73. Katalinić-Udovčić Palma. Naučni funkcionalni stil. — Strani jezici, 1979, Zagreb, VIII, 1—2, 74—82.
74. Klaić Bratoljub. Sintaksa Biblije. — Kritika, 1970 (III), 12, 318—353.
75. Kosovac Vera. Osobnosti upotrebe tehničkog jezika sa posebnim osvrtom na tvorbu i značenje reči naučno-tehničkog jezika. — Godišnjak SDPLJ, Zagreb, 1980—81, 4—5, 97—100.
76. Kostić Aleksandar Đ. Jezik naše medicinske literature. — Naš jezik, 1964, knj. XIV, 1, 27—42.
77. Kostić Đorđe. Govor spikera Radio-Beograda. — Glasnik SANU, knj. V, sv. 1, Beograd, 1953.
78. Kozar Karlo. Kolebanja u jeziku nove hrvatske biblije. — Kritika, 1970 (III), 12, 354—369.
79. Krstić Dragan. Plavšić Prvoslav S. Shvatljivost — komunikabilnost pojmovnog rečnika TV dnevnika. — Psihologija, 1973, VI, 1—2, 81—91.
80. Kulenović Skender. Primeri stereotipnog i visokoparnog načina pisanja. — Naša štampa, Beograd, VIII — IX — 1959, IX, 77.
81. Lalević Miodrag S. Izražajna tehnika čobanskog govora. — U: „Zbornik Etnografskog muzeja u Beogradu 1901—1951”, Beograd, 1953, 327—329.
82. Lešić Zdenko. Jezik i književno djelo. Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo, 1971, 322 s.
83. Lončarević Mijo. O čestotnim riječnicima i čestotniku hrvatskoga književnog jezika. — Savremena lingvistika, Zagreb, 1977, 15—16, 39—48.
84. Lukić Vera. Dečji frekvencijski rečnik. — Institut za pedagoška istraživanja, Beograd, 1983, 659 s.
85. Mamić Mile. Hrvatski ustavnopravni jezik u 2. polovici 19. stoljeća. — Rasprave Zavoda za jezik IFF, 1982, knj. VI—VII (1980—81), 163—226.
86. Marić Ratka. Ideološki govor mas medija. — U: „Jezik u savremenoj komunikaciji” Centar za marksizam Un-ta u Beogradu, 1983, 266 s.; str. 88—95.
87. Marković Radivoje. Jezik sportskih radio-prenosa. — Jugoslovenski radio, 1954, II, 5, s. 10.
88. Marković Sv. Jezik u filmskim „titlovima”. — Oslobođenje, 14. XI 1957, XV, 3541.
89. Marojević Radmilo. Strani stručni jezik i problemi njegovog lingvističkog ispitivanja. — Strani jezici, Zagreb, 1982, XI, 3—4, 154—158.
90. Matvejević Predrag. Prilog kritici političkog govora. — Forum, 1977, XVI, knj. XXXIV, 10—11, 631—643.
91. Mihaljević Jelena. Upotreba općeg i stručnog engleskog jezika (iz područja mljekarstva) na sintaksičkoj razini. — Godišnjak SDPLJ, Zagreb, 1980—81, 4—5, 113—115.
92. Mihailović Ljubomir. Pojam i odlika stručnog jezika. — Živi jezici, 1981, XXIII, 1—4, 10—15.
93. Mihajlović Dušan. Neka zapažanja o radu na pozorišnom jeziku. — Pozorišni život, 1957, III, 6, s. 36.
94. Miletić Gojko. Jezik i radio. — Treći program Radio-Beograda, 1982, 54, 22—24.

95. Miletić M. M. Naš administrativni jezik. — Naš jezik, Beograd, 1938, sv. 9—10, 268—269.
96. Miličević Blažo. Jezik u upotrebi. — Veselin Masleša, Sarajevo, 1983, 109 s.
97. Miličević Ivan. Obavijesni jezik u delegatskom sistemu. — Jezik, Zagreb, 1977—78, XXV, 4, 109—115.
98. Milošević Novak. O jeziku i stilu nacrtu Zakona o udruženom radu. — Književne novine, Beograd, 1. VIII 1976, XXVIII, 516—517.
99. Minović Milivoje. Srpskohrvatski jezik (IV). — Svjetlost, Sarajevo, 1982, 190 s.
100. Mitrović Živan. Pisanje za novinu. — Naša štampa, 1964, VI—VII, 124.
101. Mitrović Živan. Uticaj reči na stil. — Naša štampa, 1962, VI—VII, g. XII, 109.
102. Mladenov Marin. Novinarska stilistika. — Naučna knjiga, Beograd, 1980, 287 s.
103. Mladenov Marin. Terminologističke metafore u novinarskom jeziku. — Novinarstvo, 1983, XIX, 1—2, 72—74.
104. Moguš Milan. O jeziku naših natpisa. — Jezik, Zagreb, 1953—54, 4, 107—111.
105. Molnár Csikós László. Upotreba jezika na javnom mestu. — Godišnjak SDPLJ, Zagreb, 1980—81, 4—5, 361—363.
106. Montani Klara. Uz problem uvođenja pisanog oblika jezika. — Godišnjak SDPLJ, Beograd, 1978, 2, 111—120.
107. Moskovljević M. S. Radio i jezik. — Naš jezik, 1936, V/I, 5—8.
108. Mršević-Radović Dragana. Neke frazeološke osobnosti sportskog jezika. — Naš jezik, 1978, knj. XXIII, 3—4, 121—219.
109. Nešto o stilu u jeziku. — Bilten za dopisnu službu „Borbe”, 1954, 3, 1—5.
110. Nikolić Radojko. Jezik na nadgrobnicama zapadne Srbije. — Gradac, 1974, I, 1, 26—43.
111. Oka Olga. Osvrt na kolokvij o stručnim jezicima. — Živi jezici, Beograd, 1980, 1—4, 127—128.
112. Pavlič Marijan, Gjenero Alfred. Oblikovane poslovnih pisama. — X, jubilarno izdanje. Informator, Zagreb, 1982, 111 s.
113. Pavlović Milivoj. Problemi i principi stilistike. Zavod za izdavanje udžbenika SRS, Beograd, 1969, 287 s.
114. Pašalić Esad. Nakaradne tvorevine u jeziku i stilu naše administracije. — Oslobođenje, 27. XI 1951, 1586.
115. Perković Mirko. O stilu i jeziku naših novinara i novina. — KN, 1934, I, 189—191.
116. Petković Novica. Jezik u književnom delu. — Nolit, Beograd, 1975, 456 s.
117. Petrović Srba. Jezik i štampa. — Narodna armija, 29. III i 5. IV 1963, XIX, 1234 i 1235.
118. Pranjic Krunoslav. Jezik i književno djelo. — Drugo, neprom. izd. Školska knjiga, Zagreb, 1973, 197 s.
119. Pranjic Krunoslav. Raznolikost upotrebe književnog jezika. — 15 dana, 1964, VII, 4, s. 29 (nast.).
120. Prpić Tomislav. Za čistotu jezika u trgovini. — Robni promet, 1953, IV, 5, 264—266.
121. Prpić Tomislav. Nešto o jeziku u oglasima. — Robni promet, 1953, IV, 6, 322—323.
122. Putnik Jovan. Nekoliko teza za analitiku scenskog govora. — Pozorišna kultura, 1971, II, 3—4, 47—49.
123. Radovanović Milorad. Sociolingvistika. — BIGZ, Beograd, 1979, 161 s.
124. Rogić Pavle. Jezik na javnoj govornici. — Vjesnik, 6. I 1959, XX, 4376.
125. Rogošić Ksenija. Jezik struke. — Strani jezici, Zagreb, 1979, VIII, 1—2, 83—86.
126. Rogošić Mirko. Jezik naš svagdanji. — Prisutnosti, 1958, II, 5—6, 354—358.
127. Rosandić Dragutin, Silić Josip. Osnovi morfologije i morfostilistike hrvatskoga književnog jezika. — Školska knjiga, Zagreb, 1979, 246 s.
128. Ruven Antun. Stil govora. — Odvjetnik, 1967, XVII 3—4, 88—92.
129. Sablić Hrvoje. Osakaćeni jezik pravde. — Kritika, Zagreb, 1971, 17, 356—357.
130. Savić Momčilo. Sredstva za iskazivanje prošlosti u dnevnoj štampi nekih evropskih jezika. — Anali Filološkog fakulteta u Beogradu, 1970, knj. X, 295—334.
131. Savić Svenka. Govor u prenosu fudbalske utakmice preko radija i televizije: uporedna analiza. — Godišnjak SDPLJ, Beograd, 1978, 2, 143—154.
132. Sekereš Stjepan. Brojčani podaci o vrstama riječi u hrvatskom rječničkom fondu. — Jezik, 1983, XXXI, 2, 48—51.
133. Sekereš Stjepan. Jezik najstarijih gradskih protokola. — Zbornik MS za filol. i lingv., 1979, XXII, 2, 143—169.
134. Sekulić Vladimir. Jezik književnog i neknjiževnog teksta. — Ovdje, 1974, VI, 61, 12.
135. Senić N(ada). Nešto o jeziku naše administracije. — Pitanja savremenog književnog jezika 1952, IV knj. II, sv. 2, 308—319.
136. Slovinić A. Više brige o jeziku u štampi. — Naša štampa 1952, VII—VIII, II g. 8.
137. Smailović Ismet. O nekim problemima scenskog govora. — Pozorište, 1969, XI, 5—6, 518—525.

138. Srpskohrvatski jezik. Aktualna pitanja. — Rad, Beograd, 1979, 99 s.
139. Stevanović M(ihajlo). Nemarnost prema jeziku u dnevnoj štampi. — Naš jezik n. s., 1972—73, 4—5, 189—203.
140. Stevanović Mihajlo. Jezik u dnevnoj štampi. — Naš jezik, n. s. 1969, XVII, sv. 3, 173—195.
141. Stevanović M(ihajlo). Ogled o nekim nedostacima jezika dnevne štampe. — Naš jezik, 1977, XXIII, 1—2, 54—64.
142. Stevanović Mihailo. Radio-televizija i jezik. — Naš jezik n. s., 1964, XIV, sv. 2—3, 150—155.
143. Spasić Aleksandar. O jeziku u novinarstvu. — Borba, 19. XI 1977, LX, 319.
144. S. V. Stari i novi stil naše besede i naše prepiske. — Književne novine, 14. X 1954.
145. Šantić Vojin. Siromašenje i bogaćenje jezika. — Naša štampa, XI — 1954, IV, 21.
146. Šimunović Agneza. Gramatika govora. — Govor, 1971, 3, 47—54.
147. Škiljan Dubravko. Jezik i govor samoupravnog društva. — U: „Jezik u savremenoj komunikaciji”, Centar za marksizam UN-ta u Beogradu, 1983, 266 s.; str. 24—33.
148. Škiljan Dubravko. Jezik i govor u procesu komunikacije. — Treći program, Beograd, 1975, VII, 25, 399—414.
149. Škiljan Dubravko. O jezičnom i izvanjezičnom svijetu političkog diskursa. — Teka, Zagreb, 1974, 4, 843—854.
150. Tošović Branko. Glagol kao konstituent književnoumjetničkog stila ruskoga jezika u poređenju sa srpskohrvatskim. Doktorska disertacija. — Sarajevo, 1983, 806 s.
151. Tošović Branko. Funkcionalna stilistička (pojam, nastanak, razvoj). — Sarajevski slavistički dani, Sarajevo, 1981, 1 (u štampi).
152. Tošović Branko. Podsticaj izučavanju stilova. — Oslobođenje, Sarajevo, 16. I 1985, 9.
153. Trebjašanin Radoš. Nešto o našem savremenom bogoslužbenom jeziku. — Vesnik Saveza udruženja pravoslavnog sveštenstva FNRJ, 20. VIII 1955, VII, 148.
154. Udovičić Zoran. Riječ na radiju. — Odjek, 1977, XXX, 13—14, s. 14.
155. Valković Josip. Ime i prezime u administraciji. — Jezik, Zagreb, 1955—56, IV, 1, 22—25.
156. Vasić Vera. Jedan pokušaj sociolingvističke analize teksta (na primerima šifara malih oglasa ženidbeno-udadbenog tipa). — U: „Jazikot vo javnata komunikacija”, Skopje, 1981, 63—73.
157. Vasić Vera i dr. Lingvistička obeležja naslova. — Prilozi proučavanju jezika, 1980, 16, 1—16.
158. Vasić Smiljka. Entropija u jeziku. — Novinarstvo, 1971, VII, 3—4, 217—221.
159. Vasić Smiljka. Ispitivanje govora u emisijama Radio Beograda. — In-t za eksperimentalnu fonetiku i patologiju govora, Beograd, 1964, 107 s.
160. Velčić Mirna. Znanstveni diskurs u nastavi materinskog jezika. — U: „Jazičnite kontakti vo jugoslovenskata zaednica”, Skopje, 1984, 121—125.
161. Vidović Radovan. O suvremenom stanju našega jezika masovne komunikacije. — Izdanje časopisa „Školski vjesnik”, 1968, 71 s. Split.
162. Vončina Josip. Neke stilske nezgrapnosti u našoj štampi. — Jezik, Zagreb, 1952—53, 5, 152—153.
163. Vuković Gordana. Neke osobenosti jezika štamparskih reklama (na materijalu iz dnevne i periodične štampe). — U: „Jazikot vo javnata komunikacija”, Skopje, 1981, 56—62.
164. Vuković Jovan. Jezik naše štampe. — Pitanja savremenog književnog jezika, 1969, VII, 149—159.
165. Vuletić Branko. Gramatika govora. — GZH, Zagreb, 1980, 163 s.
166. Vuletić Branko. O jeziku ili govoru Radiotelevizije Zagreb. — Pitanja, 1971, 3, 25, 605—167’.
167. Zamurović Nada. O novinskim naslovima. — Prilozi proučavanju jezika, 1978, 12 (1976), 67—85.
168. Zamurović Nada. Novinski naslovi na prvoj strani *le Monda* i *Politike*. — U: „Jazikot vo javnata komunikacija”, Skopje, 1981, 34—41.
169. Žepić Stanko. Treba li jezik štampe posebno proučavati? — Strani jezici, Zagreb, 1979, VIII, 1—2, 39—46.
170. Životić Radomir. Posleratna reportaža i njene stilske odlike. — Dečje novine, Gornji Milanovac, 1979, 312 s.
- b) Slovenački jezik
171. Ahačič Draga. Naš odrski jezik in sodobni igravski izraz. — Prostor in čas, 1971, III, 11—12, 641—647.
172. Andolšek Danijel, Furlan Helena. Poslovna korespondenca. — Ljubljana, 1967.
173. Avšič Jaka. O poveljevalnem jeziku NOB Sloveniji. — Jezik in slovstvo, 1969, XIV, 4, 97—103.
174. Bajec A. O pogovornem jeziku. — Jezik in slovstvo, 1955/56, I, 6—7, 161—165.
175. Bezljaj France. O slovenskem jeziku. — Naši Razgledi, Ljubljana, 1961, 389—390.
176. Breznik Anton. Jezikoslovne rasprave. Izbral in uredil Jože Toporišič. — Slovenska matica Ljubljana, 1982, 459 s.
177. Dular Janez. Kakovostna, kolikostna in hierarhična razmerja med izraznimi prvinami v publicističnih besedilih. — Slavistična revija, Maribor, 1977, 55—67.
178. Dular Janez. O slovenskem časnikarskem jeziku. — Jezik in slovstvo, 1971/72, XXVII, 5, 153—159.
179. Dular Janez. Zvrstna pripadnost prvin v publicističnih besedilih. — Slavistična revija, Maribor, 1975, 197—222.
180. Dular Janez. Zvrstnost slovenskega jezika. — U: „Slovenski jezik literatura in kultura” (zbornik), Ljubljana, 1974, 69—74.
181. Dular Janez. Zvrstnost slovenskega publicističnega jezika. — X. seminar slovenskega jezika, literature in kulture. Predavanja, 1974, 41—52.
182. Forstnerič France. Nekateri (jezikovni) problemi novinarskega sporočanja. — Dialogi, Maribor, 1979, XV, 7—8, 450—453.
183. France Novak. Poslovni in uradovalni jezik. — Ljubljana, 1980.
184. Gaberski Vinko. O pogovornem jeziku. — Jezik in slovstvo, 1956/57, 127.
185. Golob Berta. Vpliv sredstv javnega obveščanja na jezik v šolskih glasilih. — Mentor, Ljubljana, 1979, 1, 8—10.
186. Gnamuš Olga. Integracija jezikovnega pouka z neumetnostnimi besedili. — Jezik in slovstvo, 1977—78, XXIII, 2, 33—37.
187. Gradišnik Janez. Knjižni in pogovorni jezik. — Naši razgledi, 1954, III, 3, 17—18.
188. Grosman Meta. Možnosti razločevanja med leposlovnim jezikom in drugimi rabami jezika. — Jezik in slovstvo, 1971/72, 1—2, 1—10.
189. Grün Herbert. K debati o pogovornem jeziku v dramatičnem dialogu. — Naši razgledi, 1954, III, 1, 17—18.
190. Grün Herbert. Zopit o pogovornem jeziku na odru. — Naši razgledi, 1959, VIII, 1, 15—16.
191. Hafner Gema. Umetniška beseda naj ne pozna meja. — Dialogi, Maribor, 1977, XIII, 12, 755—756.
192. Hafner Stanislav. O problemu funkcijskih zvrsti slovenskega ljudskega jezika. — Jezik in slovstvo, 1980—81, XXVI, 2, 54—61.
193. Hvalova Vera. Nekaj pripombe k sodobnemu trgovskemu jeziku. — Letopis šole za trgovske učence v Celju, 1953—54, 19—20 s.
194. Jezik na odru, jezik v filmu. — Knjižnica MGL 92, Ljubljana, 1983, 343 s.
195. Jogan Savin, Pogorelec Breda. O slovenščini v javni rabi. — Jezik in slovstvo, 1975—76, XXI, 3, 82—85.
196. Kalenić Vatroslav. O jeziku strokovnega in umetnostnega besedila. — Jezik in slovstvo, 1966, 226—232.
197. Kolarič R(udolf). Leposlovni jezik in strokovni jeziki. — Jezik in slovstvo, 1956, II, 3, 118—120.
198. Korošec Tomo. Besediloslovna tipologija razmerij med časopisnim sporočilom in sliko. — Slavistična revija, 1982, XXX, 4, 361—388.
199. Korošec Tomo. K tipologiji časopisnih naslovov. — Slavistična revija, 1977, XXV, 1, 21—54.
200. Korošec Tomo. Nove besede v časopisnih žanrih dnevnika Delo 1969—1975. — Slavistična revija, Maribor, 1976, 219—236.
201. Korošec Tomo. Obnovitve v časopisnih naslovih. — Slavistična revija, 1978, XXVI, 2, 147—160.
202. Korošec Tomo. Poglavlja iz strukturalne analize slovenskega časopisnega stila. Disertacija. — Ljubljana, 1976, 514 s.
203. Korošec T(omo). O jeziku uradnih spisov. — PBJ, 1972, 169—177.
204. Korošec Tomo. O Levstikovem publicističnem jeziku v „Napreju”. — Slavistična revija, 1981, XXIV, 4, 351—371.
205. Korošec Tomo. Razslojenost slovenskega besedišča. — SJLK, Ljubljana, 1974, 75—90.
206. Koruza Jože. O zapisanih primerah uradne slovenščine iz 16, 17. in 18. stoletja. — Jezik in slovstvo, 1972—73, XVIII, 6, 193—200; 7—8, 244—254.
207. Križman Mirko. Jezik, slog, literatura. — Dialogi, Maribor, 1977, XIII, 9, 544—555; 10, 594—604.
208. Kržišnik Erika. Jezik na odru, jezik v filmu. — Jezik in slovstvo, Ljubljana, 1983/84, 8, 316—319.
209. L(apajne) V(id). Pogovorni jezik in film. — Slovenski poročevalec, 1953, 22. XII, 13.
210. Moder Janko. O slovenačkom razgovornom jeziku. Prev. Jaroslav Turčan. — Scena, 1974, X, knj. II, 4, 103—107.

211. Novak France. Slovenski poslovni jezik. — Jezik in slovstvo, 1972/73, XVIII, 5, 172—179.
 212. Ocvirk Anton. Izražna sredstva besedne umetnosti. — Obzorik, 1952, VII, 1, 24—28.
 213. Orožen Martina. Knjižna norma in umetniški jezik v časovnem razvoju. — Linguistica, 1975, XV, 115—132.
 214. Paternost Jože. Interdisciplinarni prikaz družbenega pomena v slovenskih časopisnih osmrtnicah na dveh kontinentih. — Slavistična revija, 1983, XXXI, 3, 187—205.
 215. Pavšič Tomaž. O jeziku doma in v šoli. — Idrijski razgledi (1955—1965), 1965, X, 2, 52—57.
 216. Pogorelec Breda. Pogovori o vsakdanjem slovenskem knjižnem jeziku. — Delo, 10, 31. i 21. VI 1969, XI, 126—168; 12. VII, 2. in 16. VIII 1969, XI, 188—223.
 217. Pogorelec Breda. Slovenski knjižni jezik, zgodovina slovenskega knjižnega jezika in stilistika. — Anthropolos, Ljubljana, 1979, 1—2, 204—208.
 218. Pogorelec Breda. Vprašanja govorjenega jezika. — Jezikovni pogovori, Ljubljana, 1965, 132—156.
 219. Pogorelec Breda. Zvrstna in slogovna razčlenjenost slovenskega knjižnega jezika v obdobjih pred Prešernom. — Makedonski jezik, Skopje, 1981—82, 591—601.
 220. Posvetovanje o jeziku: slovenščina v javnosti. Portorož, 1979. — Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije: Slavistično društvo Slovenije, Ljubljana, 1983, 223 s.
 221. Rus Ernest. Za čistost našega pravnega in uradnega jezika. — Ljudska uprava, 1952, V, 1—2, 68—73; 4—5, 231—234.
 222. Smasek Lojze. Pogovor o pogovornem jeziku. — Beseda, 1954, 2—3, 183—186.
 223. Šmolej Viktor. O jeziku v naši javnosti. — Nova obzorja, 1950, 3, 156—162.
 224. Šmolej Viktor. O slovenščini pri strokovnih izpitih. — Prosvetni delavec, 10. II 1954, V, 3.
 225. Suhadolnik Stane. Frekvenčna analiza besedišča v Tavčarjevi povesti Cvetje v jeseni. — Slavistična revija, Maribor, 1974, 31—40.
 226. Švagelj Tomaž. O strokovnem jeziku. — Naši razgledi, Ljubljana, 1979, XVXIII, 8, 224—225.
 227. Šömen Branko. O tehniški besedi. — Mladina, 17. XI 1980, 46.
 228. Toporišič Jože. Slovenska slovnica. — Pregledana in razrišena izdaja. Obzorja, Maribor, 1984, 739 s.
 229. Toporišič Jože. Jezik slovenski (slovenački). — Enciklopedija Jugoslavije, IV. Zagreb. 1960 str. 500.
 230. Toporišič Jože. Moderni slovenski knjižni jezik. — Slavistična revija, 1982, XXX, 4, 436—461.
 231. Toporišič Jože. O Urbančičevi jezikoslovni kulturi. — Slavistična revija, Maribor 1977, 359—371.
 232. Toporišič Jože. Poimovanja in poimenovanja za pojave zvrstnosti slovenskega jezika. — Slavistična revija, Maribor, 1977. XXV, 4, 387—406.
 233. Toporišič Jože. Položaj slovenskega pogovornega jezika med jezikovnimi zvrstmi. — U: „Govornite formi i slovenskrite literaturni jazici“, Skopje, 1973, 123—126.
 234. Toporišič Jože. Slovenski književni jezik. — Založba Obzorja, Maribor, 1975, Knj. 1 — 236 s.; 2 — 215 s. 3 — 227 s.; 4 — 219 s.
 235. Toporišič Jože. Slovenski pogovorni jezik. — Slavistična revija, 1970, XVIII, 1—2, 55—70.
 236. Toporišič Jože. Sodobno slavistično jezikoslovje v Sloveniji. — Slavistična revija; Maribor, 1971, 13—30.
 237. Toporišič Jože. Zvrsti slovenskega jezika. — Jezikovni pogovori II, 1967, 107—113.
 238. Urbančič Boris. Besede in oblike. — Jezik in slovstvo, 1959—60, V, 8, 244—246.
 239. Urbančič Boris. Knjižni jezik skozi prizmo praške šole. — Slavistična revija, 1976, 308—313.
 240. Urbančič Boris. O jezikovni kulturi. — Cankarjeva založba, Ljubljana, 1972, 180.
 241. Urbančič Boris. O jezikovnih stilih. — Jezikovni pogovori, 1965, 221—227.
 242. Urbančič Boris. O kriterijih pravilnosti v knjižni slovenščini. Jezik in slovstvo, 1961—62, 36—40, 200—209.
 243. Zupan Vitomil. Jezik v tiskalnici. — Prostor in čas, 1973, V, 3—4, 209—225.
 244. Življenje besed. Priredil Jakob Šolar. — Obzorja, Maribor, 1976, 359 s.
- c) Makedonski jezik
245. Видоески Божко. Јазикот во локалниот печат. — Македонски јазик, 1950, 2, 25—32.
 246. Видоески Божидар. Погледи врз развојот на македонската лингвистика. — Литературен збор, Скопје, 1984, кн. 2, 7—16.
 247. Видоески Божко. Развојот на македонската лингвистика на новосниот период. — Литературен збор, Скопје, 1979, XXVI, 1, 23—30.
 248. Димитровски Тодор. Јазикот во нашите учебници. — Македонски јазик, Скопје, 1951, 5, 177—185.
 249. Димитровски Тодор. Кон карактеристика на македонскиот писмен јазик во XIX век. — Литературен збор, Скопје, 1982, кн. I, 3—10.
 250. Димитровски Тодор, Конески Блаже, Стаматоски Трајко. О македонском језику. — Веселин Маслеша, Сарајево, 1980, 129 с.
 251. Доковски Томе, Пендовски Методи, Зиглин Стефан. Некои согледувања за примената на јазикот во радио-телевизија. — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 29—33.
 252. Говорните форми и словенските литературни јазици. — Скопје, МАНУ, 1973.
 253. За македонскиот јазик. — Ин-т за македонски јазик „Крсте Мисирков“, Скопје, 1978.
 254. Иљоски Васил. Оформувањето и развитокот на македонскиот литературен јазик. — Македонски јазик, Скопје, 1965, 5—16.
 255. Кепески Круме. Нашиот јазик во плакати, реклами, објави, фирми и др. — Македонски јазик, Скопје, 1950, 3, 61—66.
 256. Китаноски Мишо. Македонскиот јазик во „Пиринско дело“. — Нова Македонија, 27—29. IV 1983.
 257. Киш Маријана. Одраз на едно време во јазикот на весникот „Нова Македонија“. — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 42—46.
 258. Конески Блаже. Граматика на македонскиот литературен јазик. Дел I и II. — Култура, Скопје, 1982, 552 с.
 259. Конески Блаже. За македонскиот литературен јазик. — Скопје, 1952.
 260. Конески Блаже. За некои појави во лексиката на македонскиот говорен и писмен јазик. — У: „Говорните форми и словенските литературни јазици“, Скопје, МАНУ, 1973, 143—145.
 261. Конески Блаже. Избрани дела. — Скопје, 1981.
 262. Конески Блаже. О развитку македонског књижевног језика. — Јужнословенски филолог, Београд, 1958, XXIII, I—4, 39—44.
 263. Корубин Благоја. Јазикот наш денешен. Книга I и II. — Скопје, 1969. и 1976; I кн. — 173 с.; II кн. — 344 с.
 264. Корубин Благоја. Литературнојазичната норма и јазикот на јавната комуникација. — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 8—12.
 265. Корубин Благоја. Македонскиот литературен јазик и неговите норми во јавниот живот. — Литературен збор, 1971, XVIII, I, 67—84.
 266. Корубин Благоја. Низ јазикот на нашите учебници. — Просветно дело, 1957, XIII, 7—8, 438—443.
 267. Костов Владимир. Македонскиот литературен јазик наспрема разговорниот. — Развитие, 1966, III, 3, 58—68.
 268. Милчин Илија. Говорот на наша сцена. — Нова Македонија, 20. XII 1953, X, 2828.
 269. Милчин Илија. Јазикот на нашата сцена. — Литературен збор, Скопје, 1981, кн. 5, 37—42.
 270. Минова Ѓуркова Љиљана. Неколку забелешки во врска со јазикот на нашиот печат и со неговите карактеристики. — Литературен збор, Скопје, 1972, XIX, 2, 65—73.
 271. Минова Ѓуркова Љ. Некои карактеристики на јазикот на нашиот печат. — Литературен збор, Скопје, 1971, XVIII, 2, 81—86.
 272. Михајлов Драган. Некои статистички испитувања на јазикот во средствата за масовно информирање и во училишни учебници со помош на електронски пресметувачки машини (ЕПМ). — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 18—28.
 273. Мишеска Томик Олга. Лингвистиката и нејзината примена во дејноста на средствата за масовно информирање и во училиштата. — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 5—7.
 274. Момировски Борис. Јазикот во јавната комуникација во општина Тетово. — Литературен збор, Скопје, 1976, XXIII, 2, 105—108.
 275. Никодиновски Звонко. Семиотика на говорната комуникација. — Разгledi, 1983, XXV, 4, 481—491.
 276. Попоски Миле. Јазикот на весникот „Нова Македонија“. — Стремеж, 1955, II, 4—5, 53—56.
 277. Степаноски Наум. Примената на јазикот во усниот говор и писмената кореспонденција во општина Охрид. — У: „Јазикот во јавната комуникација“, Скопје, 1981, 111—119.

278. Угринова-Скаловска Рада. Две стилиски особености во нашиот говорен јазик. — Македонски јазик, 1960—61, XI—XII, 1—2, 105—111.
 279. Угринова Рада. За јазикот на в. „Нова Македонија“. — Македонски јазик, Скопје, 1950, 4, 73—83.

d) Drugj jezici

280. Гальперин И. Р. Проблемы лингвостилистики. — В: „Новое в зарубежной лингвистике“, вып. IX: „Лингвостилистика“, Прогресс, Москва, 1980, 431 с.; стр. 5—34.
 281. Кожина М. Н. О стилистическом изучении речи и речевом функциональном стиле. — В: „Исследования по стилистике“ — Ученые записки Пермского ун-та, 1965, 160, 3—34.
 282. Кристал Д., Дейвид. Стилистический анализ. Перевод с англ. — В: „Новое в зарубежной лингвистике“, вып. IX — Лингвостилистика, Москва, 1980, стр. 148—171.
 283. Новое в зарубежной лингвистике, вып. IX — Лингвостилистика. — Прогресс, Москва, 1980, 431 с.
 284. Языкознание в Японии. Составление и предисловие В. М. Алпатов. — Радуга, Москва, 1983, 315 с.
 285. Bolinger D. Language — the loaded weapon: The use and abuse of language today. — L., N. Y.: Longman, 1980, X, 214 s.
 286. Mehta Ved. Moji razgovori sa vodećim američkim lingvistima. Prevod sa engl. — Dijalog, Sarajevo, 1981, I, s. 145—182.

Бранко Тошовић

ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ СТИЛИСТИКА В СФРЮ И В МИРЕ

Резюме

В настоящей работе проведен анализ функционалнотилистических исследований в Югославии. В первой части говорится о сербохорватской функциональной стилистике, во второй о словенской, в третьей о македонской. Отдельная часть посвящена месту функциональной стилистики в мире.

Автор приходит к выводу, что в Югославии мало исследований, входящих в глубь проблемы функционального расслоения языка. Существуют отдельные труды о функциональных стилях, но чаще всего они относятся к речевой культуре. Однако есть несколько работ, являющихся ценным вкладом в становление функциональной стилистики, этого нового направления лингвостилистических исследований.